

Fogadd be Krisztust!

Ismerd meg Krisztust, és mutasd be a világnak!

Valahányszor egy erőteljes személynégy feltűnik a történelem színpadán, a rála alkotott vélemények igen eltérnek. Aki egyesek szerint felszabadító, az másoknak terrorista. Ugyanez volt a helyzet Jézus esetében is. Voltak, akiknek ő volt a remény megtévesztője, az igaz barát. Mások viszont úgy tekintettek rá, mint egy csalásra, aki rossz hatással volt az emberekre, és akit ezért megfigyelés és ellenőrzés alatt kell tartani.

Jézus tudatában

volt a rála alkotott véleményeknek, ezért egyik nap beszégetést kezdteményeztet a tanítványaival ez a gyben. Kéldetése végehez kézeledve Jézus számára kért a rezte annak, hogy kicsit egyedül lehessen velük. Az a kérdés foglalkoztatta, hogy vajon mi fog történni a tanítványokkal, ha ő már nem lesz velük. Vajon képesek lesznek folytatni azt, amit ő elkezdett? És megértették-e egyáltalán azt, hogy ki is ő voltaképpen, és mi kéldetésének a célja?

A

Galileai-tengertől északra vitte őket, egy Cézária Filippi nevű csendes helyre. Ez egy olyan őt volt, amely nemcsak számukra, de minden hávő számára a remény őtjévé vált.

Jézus a

kézezőket mondta nekik: "Engemet, embernek fiát, kinek mondanak az emberek? Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illyásznak; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül" (Mt 16:13-14).

Bár az emberek

Jézus csodáinak kézezőnhetően laktak já vagy gyűgyultak meg, mégsem úgy tekintettek rá, mint egy páratlan, a maga nemében egyedülálló személyre, a Messiásra. Ehelyett a mált egy-egy kiemelkedő alakjával azonosították. Még sincs egyetlen olyan emberi kategória vagy személynégy sem, amelynek alapján helyesen határozhatnánk meg az ő személyét. Nem azért őrtékéljük Jézust, mert a történelemnek voltak kiemelkedő személyégei, nők és férfiak, hanem azért őrtékéljük a történelem kiemelkedő személyégeit, mert láttuk Jézust.

Miért

gondolták az emberek, hogy Jézus volt Keresztelő János? Tudjuk, hogy Keresztelő János kemény szónoki stílusához hiteles letméd törtult, s ez igen nagy hatással volt kortársaira. Az emberek kézezőnlátek, hogy meghallgathassák őt. Nemcsak azokra az időkre, hanem napjainkra is őrvényes, hogy ha becsúletes, őszinte és bátor vagy, és ez az letmédodban is meglátszik, akkor az emberek

Ácszre fognak venni, Ács meg fogják hallgatni azt, amit mondani szeretnél nekik.

Sok hasonlósáig

volt Jézus Ács János kázálta, de a kálálások még nagyobbak voltak. Jézus olyan dolgokat tett, amelyekre János soha nem lett volna képes. János prédikálhatott Ács előkászálta az embereket a mennyek országára, de nem tudta őket oda bevinni. Jézus volt az az ajtó, amelyen keresztül az emberek beléphettek oda.

Mások azt

mondták, hogy Jézus volt Isten. Ez elg nagy elismerésnek számított, hiszen Isten meggerte, hogy elkáldi Istent, aki a Messiás előhárítke lesz (Mal 4:5). Jézus Ács Istent is voltak párhuzamok: mindketten az ima nagy emberei voltak, mindketten csodáival gygyáttak, Ács megalkuvást nem tűrő módon kázáltak a hamis vallás társadalmára ellen. A kázálókat lávó kálások azonban még inkább szembetűnők voltak. Istent ingadozott, még Jézus határozott Ács kávetkezetes maradt. Istent Ásszeterte a vereség érzete, Jézus azonban kiállta a próbát. Azért jött, hogy teljesse káldetést, Ács semmi nem állhatta útját, amíg azt véghez nem vitte.

Nemelyek azt

mondták, hogy Jézus volt Jeremiás. Az "szárvetségek szereplői kázáló Jeremiás az, aki a leginkább hasonlít Jézusra a szenvedésben való kitartás terén. Ácszenetben az tőlet Ács a reményesé egyaránt szerepelt. Ő volt az, akinek a szeme kánnnyes lett nápe állapota láttán, Ács sok mindenben hasonlított a fájdalmas Főrfihoz. Nemes jelleme ellenére Jeremiás mégsem volt tőbb, mint prófét. Megdorgálhatta a nápet bűntől, de nem fizethette meg az árat bűneikért. Jézus azonban megtette.

Azáltal, hogy

Jézus azonostották a mit egy kiemelkedő alakjával, valami fontos dolgot kázáltak rá, mégpedig azt, hogy a Messiás már majdnem elérkezett. Ez azonban nem volt elg. Olykor nagyon kázel járunk az igazsághoz, Ács mégsem találjuk. Megtáthetjük áletünk nemes Ács já dolgokkal, Ács részt vehetünk hasznos tevékenységekben. Mégis, ha Jézus nem része áletünknek, akkor azokhoz vőlünk hasonlósáig, akik azt mondták rá, hogy "Éz Keresztelő János, Istent vagy Jeremiás".

Egy kárd

számát csak: "ÉTi pedig kinek mondotok engem?" (Mt 16:15). Jézus kávetői kázáló sokan elhagyták Őt, amikor egyértelműen vält számukra, hogy Jézusnak nem állt szándékában Dávid trónját elfoglalni. Egy vezetőt a karizmája vagy a személyisége miatt kávetni nem biztonságos dolog. Nekünk egyedül az Urat kell hűgesen Ács tiszta szável kávetnünk, aki a mi Vezetőnk. Az Árt Ács az egyházat vággett szolgálhatunk során ne engedjük, hogy más dolgok elvonják a figyelmünket. Ne tátsd az időt azzal, hogy a politikai szelek erősségt firtatod! Amikor este lefekszel aludni, táry nyugovóra azzal a tudattal, hogy bár nem vagy káletes, de a száved tiszta.

Cézária

Filippiben Jézus odafordul a kis csoporthoz, és azt kérdezi: "Miközben a tanítványok rájuk tekintenek?" A legfontosabb dolgok mindig szembe kell nézniük. Kicsoda Jézus számára? Ő az a pártatlan szemlélő, akit fenntartások nélkül kell látni.

Péterből Ágy

Ágy felcsodálatos vallomása: "Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia" (Mt 16:16). Jézussal való találkozás a keresés. Ez az az alap, amelyen a mi egyházunk, a Hetednap Adventista Egyház is épül. A tanítványok csak akkor látják a remény fényét, ha Jézus velük van. Csak a Szentlélek nyithatja meg a szemünket.

Krisztus

Egyedülálló volt, el kell ismernünk, meg kell ragadnunk és meg kell vallanunk. Vezetőkként nekünk kell megkezdeni a sort. Isten egyedülálló hitelvekkel és tanításokkal ajándékozott meg minket. Elszomorít, hogy gyakran vonakodunk hitünk egyedül voltát megadni a tanításban, tanításban vagy tanításban. Népünk közt. Megragadott-e bennünket ez, a mi egyedülállóan pártatlan voltunk? Vagy bizonytalanok vagyunk? Ha volt valaha olyan idő, amikor az emberek vágytak valami jobbra - reményre, bizonyosságra és arra a hangra, amely azt mondja: "Minden a Jézusra van bízva!" -, akkor az ma van. Krisztus második eljövetele valószínűleg hirtelen, egy olyan pártatlanul kárhoztató esemény, amelyben hinnünk kell, és prédikálnunk kell rá. A hetednap adventistáknak kárhoztató megbeszélésük van ennek hirdetésére.

Miközben azon

elgondoltam, hogy mi történt a Cézária Filippi vezetői által vezetett tanácskozáson a tanítványokkal szemben: először is, egyedül egy Ágy van, és minden, ami vele kapcsolatos, kárhoztató és egyedül. Ő az, aki szembe néz a tanítványokkal és az egyház tanácskozási megbeszélésével a tennivalókat. Másodsorban, a Szentlélek és az Ő munkájának kárhoztató hit az, ami erőssé tesz ahhoz, hogy felismerjem és elismerjem az egyedülállót. Végzetül pedig egyedül az számomra, hogy felismerjük, elfogadjuk, megragadjuk és engedelmessé válunk Jézus Krisztus hatalmának. Ő Ágy számára mindnyájunkhoz: "Ez vagyok én! Menj, és mondd el a világnak!"

Ebben rejlik a mi egyházunk kárhoztatója.

Á

Jan Paulsen